

Nr 28.

Uppläst och godkänd hos Första kammaren den 10 mars 1911.

— — — — Andra kammaren den 10 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af justitieombudsmannens framställning om ändring af § 42 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862 äfvensom af § 44 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863.

(Konstitutionsutskottets utlåtande nr 4.)

Till Konungen.

Uti sin till innevarande års riksdag afgifna ämbetsberättelse har justitieombudsmannen hemställt, att Riksdagen måtte för sin del antaga ändrad lydelse dels af § 42 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd den 21 mars 1862, dels ock af § 44 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd i Stockholm den 20 november 1863.

Det af justitieombudsmannen åberopade utlåtande, som afgafs af lagutskottet vid 1908 års riksdag i anledning af den kungl. propositionen rörande ändrad lydelse af vissa paragrafer i förordningen om kyrkostämma m. m., ådagalägger tydligen, att lagstiftarens mening varit att från de kyrkorådsbeslut, öfver hvilka klagorätt vore medgifven, undantaga allenast de beslut, hvarigenom varning *skett* för oenighet i äktenskap. Då emellertid stadgandets formella affattning, enligt hvad som framgår af justitieombudsmannens berättelse, synes vid lagtillämpningen hafva gifvit anledning till missförstånd af lagrummets rätta innebörd, har Riksdagen funnit sig icke böra afslå den af justitieombudsmannen gjorda framställningen.

Riksdagen har alltså för sin del beslutit följande ändrade lydelse:
 a) af § 42 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd
 den 21 mars 1862:

§ 42.

Medlem af församlingen, som vill styrka, att kyrkoråds eller skolråds beslut i församlingens gemensamma angelägenheter hvilat på orättvis grund, eller icke är i laga ordning tillkommet, eller står i strid med allmän lag eller författning, eller annorledes öfverskrider deras befogenhet, som beslutet fattat, äfvensom den, som tilltror sig kunna visa, att något af kyrkoråd eller skolråd fattadt beslut kränker hans enskilda rätt, äger, där ej beslutet är af rent förberedande eller verkställande art eller med afseende å öfverklagandet däraf i lag eller författning annorlunda är stadgad eller detsamma innefattar varning för oenighet i äktenskap, fullfölja talan mot beslutet i enahanda ordning som i § 41 bestämts för klagan öfver kyrkostämmas beslut; dock att diariiuudrag, hvarom i samma § förmäles, skall, inom där stadgad tid ingifvas till kyrkorådets eller skolrådets ordförande.

Utan hinder — — — — — delgifvet.

b) af § 44 i förordningen om kyrkostämma samt kyrkoråd och skolråd
 i Stockholm den 20 november 1863:

§ 44.

Den, som åt kyrkoråds eller skolråds beslut ej nöjes, äger att, där ej beslutet är af rent förberedande eller verkställande art eller med afseende å öfverklagandet däraf i lag eller författning annorlunda är stadgad eller detsamma innefattar varning för oenighet i äktenskap, fullfölja talan mot beslutet under enahanda förutsättningar och i samma ordning, som i § 43 föreskrifvits för öfverklagande af kyrkostämmas eller kyrkofullmäktiges beslut; dock att diarii-utdrag, hvarom i samma § förmäles, skall, inom där stadgad tid, ingifvas till kyrkorådets eller skolrådets ordförande; skolandet, om beslutet på grund af stadgandet i § 34 ej blifvit offentligen uppläst, klaganden anses hafva af detsamma erhållit del den dag, då det blifvit honom genom utdrag af protokollet delgifvet.

Utan hinder — — — — — förordnar.

Stockholm den 10 mars 1911.

Med undersätlig vörndnad.